

תפ"ח 56838/10/17 - מדינת ישראל נגד יוסף כמיל, מחמד אבו אלרוב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 56838-10-17 מדינת ישראל נ' כמיל ואח'

לפני: כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד

כבוד השופטת דנה מרשק מרום

כבוד השופטת נאוה בכור

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים: 1. יוסף כמיל

2. מחמד אבו אלרוב

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאותיהם בעובדות כתב-אישום מתוקן בעבירות של רצח לפי סעיף 300(א)(2) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 [להלן: "חוק העונשין"] וכניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

2. כתב-האישום המתוקן מעלה את תיאור הרצח של ראובן שמרלינג ז"ל [להלן: "המנוח"] ביום 4.10.17 על-ידי הנאשמים.

עובר ליום 23.9.17, הנאשמים, תושבי קאבטיה, החליטו להיכנס לישראל על-מנת לעבוד בכפר-קאסם במחסן השייך לבית עסק אשר בניהולו של המנוח [להלן: "המחסן"].

באותה העת גמלה בליבם ההחלטה לנצל את שהותם בישראל על-מנת לבצע פיגוע ממניע לאומני. ברקע החלטה זו, מצויה העובדה שחברם של הנאשמים נהרג בנובמבר 2015 במהלך נסיון לבצע פיגוע דקירה במעבר ג'למה, ובאותה תקופה הרבו הנאשמים לצפות בסרטונים אשר תיעדו חיכוכים אלימים בין נשים מוסלמיות ובין כוחות הבטחון הישראליים במסגד אל-אקצא.

ביום 23.9.17, הנאשמים נכנסו לישראל שלא כדין והחלו לעבוד במחסן, כשהם לנו בחדר המצוי בשטחי המחסן [להלן: "החדר"], ובסמוך לחדר היו מקלחת ושירותים.

עובר ליום 2.10.17 הציע נאשם 1 לנאשם 2 לרצוח את אחד היהודים העובדים במחסן, ובמסגרת הקשר רכשו סכין לחיתוך בשר, אותה הסתיר נאשם 1 מתחת למזרן בחדר. בנוסף, במסגרת הקשר בין השניים, השיגו הנאשמים מספר טלפון של אדם אשר יוכל לסייע להם להימלט ולהסיע אותם מישראל למקום מגוריהם [להלן:

"המסיע".

על רקע תחושות הכעס של הנאשמים כלפי המנוח סביב יחסי העבודה ביניהם, הם החליטו לגרום למותו.

ביום 4.10.17, בסמוך לשעה 10:00, הגיע המנוח למחסן, נזף בנאשמים וביקש מנאשם 1 לבצע עבודה. כשחזר הנאשם 1 לחדר, הנאשמים סיכמו כי זו העת להוציא לפועל את תכניתם המשותפת ולגרום למותו של המנוח.

הנאשם 1 התקשר למסיע ותיאם עימו את הגעתו לצורך הימלטות הנאשמים. בהמשך, בהתאם לתכנון המוקדם ביניהם, נאשם 2 הוביל את המנוח לחדר באמתלת שווא, ושוחח עימו כדי להסיח את תשומת ליבו. נאשם 1 שלף את הסכין מהמזרן ודקר את המנוח מאחור בכתפו. המנוח, בנסיון להתגונן, הרים כסא שהיה בחדר והיכה ברגלו של נאשם 1. נאשם 2 דחף את המנוח והיכה אותו בראשו באמצעות מאוורר, בעוד נאשם 1 המשיך לדקור את המנוח מספר פעמים בבטנו, בחזהו ובחלקים נוספים בגופו. נאשם 2 יצא מהחדר וחזר אליו בעודו אוחז במכוש, והיכה באמצעותו את המנוח בבטנו. באותה העת, הסכין שהיתה בידו של הנאשם 1 התעקמה, הוא זרק אותה, לקח את המכוש מנאשם 2, והיכה את המנוח בראשו עד שהתמוטט, כשהוא מדמם, לרצפה.

נאשם 2 הלך להתקלח ולהחליף את בגדיו, וכך עשה גם נאשם 1.

הנאשמים יצאו מהחדר, הותירו את המנוח מתבוסס בדמו ונמלטו מהמקום. הנאשמים התקשרו שוב למסיע ותיאמו עימו מקום מפגש מדויק בכפר קאסם, נסעו עימו למחסום ומשם המשיכו למקום מגוריהם.

כתוצאה ממעשי הנאשמים, נגרמו למנוח חבלות רבות וקשות - לרבות בקרקפת, בגולגולת ובכל חלקי גופו - אשר גרמו למותו.

3. אין מחלוקת בין ב"כ הצדדים כי יש להטיל על כל אחד מהנאשמים מאסר עולם, וכי המדובר במעשה טרור כהגדרתו בחוק המאבק בטרור, תשע"ו - 2016 [להלן: "חוק המאבק בטרור"]. המאשימה עתרה להשית על הנאשמים, בנוסף, פיצוי מירבי הקבוע בחוק שיועבר לאלמנת המנוח, גב' חנה שמרלינג.

הסניגורים הדגישו את המצב הכלכלי הקשה של הנאשמים ואת העובדה כי בית המשפחה של כל אחד מהם נהרס.

4. הוגש לעיונו תסקיר נפגע עבירה אודות אלמנתו של המנוח וארבעת ילדיו, ממנו עלתה גם תמונה אודות המשפחה המורחבת. מפאת צנעת הפרט של משפחת המנוח לא נרחיב, ונציין רק את עיקרי הדברים.

עורכת התסקיר מציינת, כי התרשמה מתמונת נזק קשה במיוחד על רקע המוות הפתאומי של המנוח, אשר היה בן 70 במוותו, הנסיבות והמניע הלאומני שעמדו בבסיס הרצח האכזרי.

עוד עולה בבירור, כי המנוח היה דמות מרכזית במשפחה מלוכדת וחמה, ומותו ערער את תחושת המוגנות של כל בני המשפחה. לצד זאת, בני המשפחה נאלצו להתמודד גם עם החשיפה התקשורתית, הזרה כל כך לטבעם,

ועם תחושת הכתמה לדמותו החיובית של המנוח, על רקע שמועות שעלו בסמוך לרצח אודות מניעים אפשריים אחרים של הנאשמים. נראה, כי בקרב בני המשפחה קיימים כוחו אגו חזקים וסיוע הדדי זה לזה, וחרף זאת, ניכר באופן חד-משמעי, כי מות אבי המשפחה והמאפיינים של האירוע בו נפגע, משליכים על תפקודם המשפחתי והמקצועי ועל הפניות הרגשית שלהם.

כיום, הם מצויים בשלב ראשוני של תהליך האבל והאובדן, ועתידים לעמוד בפני קשיים ומכשולים רבים בעתיד על רקע חסרונם של אב המשפחה.

נוכח השבר והכאב העצומים שחווים בני המשפחה, האובדן המשמעותי עימו הם נאלצים להתמודד, ולאור הצורך שלהם בהכרה במשמעות והשלכות רצח אב המשפחה, ממליצה עורכת התסקיר להטיל על הנאשמים, בין יתר רכיבי הענישה האחרים, תשלום פיצוי למשפחה.

5. שמענו גם את דברי אלמנתו של המנוח, הגב' חנה שמרלינג, אשר מסרה כי בערב סוכות השתנו חייה ללא היכר. בעלה לא יחזור, אך היא סומכת על בית-המשפט שיגזור על הנאשמים את העונש המירבי, כך שהשניים - בחורים צעירים - "לא יראו יותר אור יום".

6. הנאשמים ביצעו רצח אכזרי על רקע לאומני, כאשר המנוח נרצח בשל היותו יהודי. הנאשמים בחרו שלא להשמיע ולו מילה אחת של חרטה, כשאין מחלוקת שהם ביצעו מעשה טרור עם כל ההשלכות הנובעות מכך לעניין קציבת עונשם.

7. שמענו מב"כ המאשימה, שבערב הרצח תכננו בני משפחת המנוח לחגוג את יום-הולדתו של המנוח, אך הם מצאו את עצמם נאלצים לחפש אחריו, ואחד מבניו הוא שהגיע לבית העסק ומצא אותו מתבוסס בדמו. הטראומה הקשה בעקבות מות המנוח, שהיה דמות מרכזית בחיי אשתו, ילדיו ונכדיו, עולה באופן ברור מבין שורות התסקיר, כמו גם ערעור תחושת הבטחון של בני המשפחה, העובדה שהם עדיין מעבדים את האובדן והאבל, שהוא קשה מנשוא גם על רקע נסיבות הרצח.

8. נוכח נסיבות ביצוע הרצח והנזקים המתוארים לבני משפחת המנוח, אנו נעתרים לעתירות ב"כ המאשימה במלואן, ומטילים על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

א. מאסר עולם בגין ביצוע עבירת הרצח החל מיום מעצרו 5.10.17.

ב. בהתאם לאמור בסעיף 37(ד) לחוק המאבק בטרור, אנו קובעים שבמעשה הרצח של המנוח ביצע כל נאשם עבירה שהיא מעשה טרור כמשמעותו באותו החוק;

ג. כל נאשם ישלם פיצוי בסך של 258,000 ₪ לאלמנת המנוח, הגב' חנה שמרלינג, על-פי

הפרטים שתמסור ב"כ המאשימה למזכירות תוך 5 ימים.

הפיצוי יופקד בקופת בית משפט זה תוך 30 יום ויועבר לאלמנת המנוח. לא יופקד הפיצוי, יישא ריבית והפרשי הצמדה מיום 19.8.18 ועד ליום התשלום המלא בפועל ויועבר לגבייה על ידי המרכז לגביית קנסות ופיצויים.

הודעה לנאשמים זכותם לערער לבית-המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' אב תשע"ח, 19 יולי 2018, במעמד ב"כ הצדדים והנאשמים.

נאוה בכור, שופטת

דנה מרשק מרום,
שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד